

Учитель за покликанням душі

У трудовій книжці **Людмили Кириенко** до цього часу єдиний запис: «Зарахована вчителем української мови та літератури Шубківської середньої школи». Було це 1970 року. Закінчивши Івано-Франківський педінститут, вона приїхала працювати за направленням у наш погоринський край, який відтоді став їй рідним. Тут знайшла свою другу половину (чоловік теж педагог, на жаль, уже покійний), тут з'явилися на світ двоє синів, які згодом порадували двома внуками. Нелегко спочатку було. Та **Людмила Матвійвна** справлялася з усім. Їй завжди було притаманне самовдосконалення, творчий пошук у роботі. Вже з перших кроків на педагогічній ниві усвідомила: бути вчителем не тільки велика честь, а й велика відповідальність. У своїй роботі вчителька керується настановою видатного українського педагога Василя Сухомлинського, який писав, що «саме від вчителя залежить,

чим стане серце дитини - ніжною квіткою, чи засушеною корою». Тож кожен урок **Людмили Матвійвни** народжується в серці, глибоко осмислюється, ніколи не

буває зайвим, втілює в собі нові ідеї, що мають розкрити душу дитини, прихилити її до рідного слова. Вона завжди знаходить засоби, щоб зацікавити, спонукати дітей

до праці, пробудити їхню допитливість. Варто зазначити, що жоден із її учнів не провалив вступних екзаменів до вузів з української мови та літератури. Навпаки, люблячи свою вчительку, бачачи, як натхненно й щиро вона веде школярів дорогою знань, такий фах обрали і чимало з її вихованців. А троє працюють учителями української мови та літератури поряд з **Людмилою Матвійвною** в Шубківській ЗОШ-Шст.

Багато зусиль доклала **Людмила Кириенко** для того, щоб у школі з'явився музей, який нині очолює. Його експонати розповідають не тільки про становлення в селі освітнього закладу, а й про історію Шубківка.

І хоч роки невинно летять уперед - не старіє серцем відмінник освіти України, вчитель за покликанням душі **Людмила Кириенко**.

Василь ЛІСОВЕЦЬ

Фото автора